

Mamy Dahl Sørensen, vafevni í Norðoya valdømi

Latið okkum býta arbeiðið

Eingin grund er fyri at summi fólk skulu hava nógv, meðan onnur einki fáa, heldur Mamy Dahl Sørensen. Hon heldur, at vit skulu broyta arbeiðsloysisskipanina, soleiðis at fólk kunnu klára seg, til areibiði aftur er. Hon heldur at

- rullandi útgjaldið skal burtur
- at farloyvisskipan skal setast í verk
- at tíðin, tú kanst vera í skipanini, verður longd.

7. juli verður løgtingsval, og eftir hetta verður eitt nýtt landsstýri valt. Eitt tað fyrsta tað skal gera, er at fáa skil á arbeiðsloysis-tryggingini.

Fleiri túsund føroyingar vita hvørji út ella inn í hesum døgum. Tey hava, sum øll onnur, okkurt at gjalda - tey skulu liva hvønn dag.

Tey arbeiðsleysu hava gleitt seg til frítíðarlønina, sum tey forvunnu síðsta ár, men hetta var ein stókkur gleði, tí frítíðarlønin varð mótróknað í arbeiðsloysisstuðlinum. Tað nýtast einki at siga, at

eingin peningur er. Pengar skulu finnast, líka so væl sum landsstýrið kundi finna pening til Atlantic Airways, bankarnar og nógv annað eftir bert einari nátt. Her snýr tað seg um menniskju og ikki um materiell virði.

Um ALS-stýrið skal taka lánið ella ikki, kunnu vit altíð keglast um. Tað er óneyðugt av stýrinum at siga nei. - Tað verður í hvussu so er ikki stýrið, sum kemur at gjalda nakað aftur, tí landskassin veðheldur fyri láninum á sama hátt, sum tað hevur veðhildið fyri øllum skipa-

keypum, og tey hevur landsstýrið gildið gildið fyr.

Landsstýrið skal taka lut í skipanini, tí tey arbeiðsleysu skulu hava sømulig kor, sum øll onnur í samfelagnum. Tryggingin skal broytast, og minsta kravið er:

- At stuðulin verður 90% av eini arbeiðaraløn
- At rullandi útgjaldið skal burtur
- At frítíðarpeningur skal ikki mótróknað
- At farloyvisskipan verður sett í verk
- At tað almenna beinleiðis skal inn at figgja

skipanina

- Og at tíðin verður longd

Als skuldi verið komin fyri nógvum árum síðani, men teir gomlu klóku politikararnir dugdu ikki at ímynda sær, at vit fingur arbeiðsloysi. Tá var ikki brúk fyri arbeiðsloysis-trygging, og um ein slík varð sett í verk, fór hetta at elva til, at vit fingur fleiri arbeiðsleitingar, hildu teir.

Eitt er núra greitt, at líkamikið hvat stýri kemur eftir 7. juli, verður ikki arbeiði til allar vinnuførar hendur beinanvegin, tí

skulu vit fáa sett eina farloyvisskipan í verk, soleiðis at fólk, sum hava arbeiði, kunnu fara í farloyvi, um tey ynskja tað, og at fáa arbeiðsloysisstuðul. Tað snýr seg ikki bara um pening hjá teimum arbeiðsleysu, men at tey ikki hava møguleika at koma út á arbeiðsmarknaðin. Við eini farloyvisskipan bætir tann arbeiðstøki bætir um inntøkugrundarlagið til ALS, og tann, sum fer í farloyvi hevur eisini fyrimunin.

Hetta kemur at kosta pening, men tað verður

Tað er eingin grund fyri, at nøkur skulu hava nógv og onnur einki.

kanska dýrari at hava okkara ungdóm gangandi og ikki vita hvat tað er, at hava verið úti á arbeiðsmarknaðinum. Men lat okkum standa saman og hjálpa hvørjum øðrum, soleiðis, at tey væl bjargaðu hjálpa teimum, ið einki hava. Latið okkum býta arbeiðið millum okkum, tí eingin grund er fyri, at nøkur hava nógv og onnur einki.

Mamy Dahl Sørensen

Ungdómurin frægari kor

Ungdómsarbeiðsloysi er eitt mál, ið áliggur okkum sum politiskt ungmannafelag at taka upp, heldur Sosialistiskt Ungmannafelag.

Serliga ungdómurin verður hart raktur, tá eitt samfelag kemur soleiðis fyri, sum okkara.

Sjálvandi eru tey, ið hava mist arbeiði og eru noydd at rýma frá húsi og heimi og landi

sera illa fyri. - Men tey ungu, sum ikki enn hava roynt arbeiðsmarknaðin, hava dýpur framtidarúti.

Hjá teimum ungu snýr tað seg ikki bara um pengar. - Tað

Vit eiga at gera alt fyri at minka um negativu avleiðingarnar av arbeiðsloysisinum.

er púra greitt, at tey ungu eru verri fyri, enn tey eldru arbeiðs-

leysu, sum hava »samkka« arbeiðsmarknaðin - tey vita hvat tað er at arbeiða. Men tey ungu, sum hava gingið frá hurð til hurð og søkt arbeiði - og sum hava fingið fleiri hurðar slongdar í gronina, hava ikki ein gang góð minni at bera arbeiðsmarknaðinum.

Á henda hátt misssa tey ungu bæði hug og virðing fyri arbeiðsmarknaðinum. - Onkur vil enn tá kalla tey fyri arbeiðsleitingar. Men hetta er sera óráttvíst.

Um okkara umboð verða vald á ting, fara vit í SU at stríðast fyri, at ungdómurin verður veitt betri kor. Vit fara at gera hvat vit kunnu fyri at seta á stovn eina ungdómstrygd, sum skal veita ungum eitt arbeiðsella útbúgvingartilboð. Vit halda tað vera av størsta týdningi, at tey ungu verða aktiverað - tí hitt, at ganga fyri einki er so drepandi.

Vit mugu síggja í veruleikan eyguni: Arbeiðsloysið er komið fyri at vera - í nógv ár í øllum fómum. Tí eiga vit at gera alt fyri at minka um negativu avleið-

ingarnar.

Ein ungdómstrygd er eitt høgt mál at seta sær. Men tað er alneyðugt at tey ungu í øllum fómum koma í partiðararbeiði, fáa útbúgvingartilboð av ymsum slag - ikki bert sum í dag, men eisini skipað í skeiðum og við ávísnum evnum. Málið er, at øll hava nakað at fara til - at lívið fær størri innihald.

Vit halda, at ungdómsarbeiðsloysi er eitt mál, ið áliggur okkum sum politiskt ungmannafelag at taka upp. Vit skulu tí gera okkara ítarsta fyri at ávirka politikkinn á hesum øki. - Vit hava ikki ráð at biða til betri tíðir.

- Á hvørjum ári leggjast alt fleiri ung afturat hagtolunum - vit kunnu so bert ímynda okkum skilið í ár 2010, tá vit kanska hava 3.000 fólk undir 30, sum ikki vita hvat tað er at arbeiða - sum ongatíð hava fingið eitt arbeiðstilboð!???

Tá er dekan ov seint at fara til verka - tí leggja vit so stóran dent á júst hetta málið...

SU